

ningerne er også klare: bæredygtighed, social markedsøkonomi, fuld beskæftigelse og et højt niveau for beskyttelse af miljø.

Der står også i forfatningstraktatens udkast, at der skal være respekt for landenes rige kulturelle og sproglige mangfoldigheder. Og endelig som i enhver demokratisk foretæelse, kan man selvfølgelig, hvis man ønsker det, træde ud af samarbejdet i Den Europæiske Union.

Er vi så tilfredse med forfatningstraktaten? Vi synes, det er et godt resultat. Det var det kompromis, som kunne nås, og vi er langt hen ad vejen enige i det. Ikke mindst, når vi kigger på værdi- og målsætningsområderne, synes jeg, det er en afspejling af en række af de værdier og målsætninger, som mit parti også har stået for igennem opbygningen af det danske velfærdssamfund.

Der er da også steder, hvor vi godt ville have haft ændringer. Der er da steder, hvor der fortsat skal arbejdes på en forbedring af det europæiske samarbejde. Vi havde f.eks. gerne set, som jeg sagde før, flere flertalsafgørelser på det udenrigspolitiske område. Vi ville også gerne have, at der kunne være indført muligheder for flertalsafgørelser på skatte- og afgiftsområdet. Vi vil også gerne sikre, at der bliver en helt klar arbejdsbeskrivelse for formanden for Det Europæiske Råd. Jeg synes, den er tæt på. Den skal vi sikre bliver fastholdt.

Endelig er der omkring Kommissionen. Det var det andet sted, hvor man kan sige, at konventet ikke gjorde arbejdet færdigt, men i realiteten efterlod et spørgsmålstegn. Der skal ingen tvivl være om, at den konstruktion, vi har, med de tre institutioner – Parlamentet og Ministerrådene og med Kommissionen i midten, med Kommissionen, som har initiativretten – så er det afgørende, at vi har en stærk Kommission også i fremtiden.

Her er der to forhold, som jeg personlig synes er vigtige. Det ene er, at vi har en kommissionsformand, som står stærkere end det, vi i nogle situationer ser i dag. Jeg er godt tilfreds med, at Parlamentet her får mulighed for at blive inddraget i udpegningen af formanden.

Det andet er, at vi som land også skal sikres ligestillet ret i fremtidige kommissioner og derfor: Kommissærer til alle lande med stemmeret er også en afgørende del af det.

Vi håber på, at den kommende regeringskonference kan afsluttes inden jul, så den nye forfatningstraktat kan underskrives af både de nye og gamle medlemslande den 9. maj 2004, så god-

kendelsesproceduren kan gå i gang i alle lande. Alle ved jo, at vi i Danmark skal have en folkeafstemning, men vi ved endnu ikke hvornår.

Vi havde håbet på, at vi kunne være kommet af med de danske EU-forbehold, samtidig med at vi stemte om den nye forfatningstraktat. Det er ikke muligt. Vi mener, at de danske EU-forbehold fratager os muligheder for at være med til at sikre danske interesser på en hel række områder. Vi havde også helst set, at retsforbeholdet var blevet afskaffet, men vi konstaterede en tirsdag for nogle uger siden, at der nu ikke længere var flertal for det.

Derfor vil vi gerne være med til at afskaffe så meget af forbeholdene som muligt, og det er baggrunden for, at vi støtter, at regeringen under forhandlingerne kan søge tilslutning til, at der skabes mulighed for, at Danmarks forbehold vedrørende EU-samarbejdet om det retlige og de indre anliggender efter en dansk folkeafstemning kan ændres, således at Danmark fra sag til sag kan tage stilling til sin deltagelse i samarbejdet svarende til den i øvrigt velkendte model, som gælder for UK og Irland.

Det er ikke den mest ideelle løsning. Det har vi aldrig påstået, men den nye ordning betyder faktisk, at vi kan få afskaffet, hvis danskerne vil, store dele af det retlige forbehold. Derfor støtter vi forslaget.

Kl. 10.55

Lad mig sige lidt om diskussionen, som har været højt på dagsordenen her i de seneste uger. Den handler om, hvad der sker, hvis der bliver stemt nej ved en kommende folkeafstemning i Danmark. Det er og bliver nejpartiernes ansvar at give et bud på, hvad der sker efter et eventuelt dansk nej. Det kan da ikke være vores opgave, vi der argumenterer for et ja, at vi også skal rage kastanjerne ud af ilden for nejsigerne. Jeg vil egentlig gerne rose Dansk Folkeparti, for her har Dansk Folkeparti været bemærkelsesværdigt klare. Det er sagt klart fra partiets ledere, at et nej betyder en udmeldelse. Jeg synes, at vi skal takke for denne klare melding.

Lad mig slutte med at understrege, at det er store forandringer, vi står over for i det europæiske samarbejde. Ti nye lande tager nu del i samarbejdet. Det bliver et nyt EU, et EU, som ikke på nogen måde er en forbundsstat, men et EU, som er optaget af med baggrund i nationalstaterne at løse de reelle problemer, som vi har i hverdagen. Der skal ingen tvivl være om, at Danmark bør være med i det samarbejde for